

Palestijnse terreurbaas Jasser Arafat in 2004 overleden

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: december 2004) (Laatste bewerking: 27 november 2021)

Het liefje van de media en de wereldleiders is op 11 november 2004 gestorven in het ziekenhuis te Clamart op 75 jarige leeftijd. De prominenten stonden aan zijn ziekbed en kwamen tranen te kort toen de veelgeprezen aartsterrorist kwam te overlijden. Op het VN-hoofdkwartier in New York werd de vlag half stok gehangen toen ze hoorden dat hun idool was gestorven en hielden 191 leden van het General Assemble een minuut stilte. De toenmalige baas van de Verenigde Naties Kofi Annan, de man met de stompzinnige en huichelachtige wegkijkmentaliteit, liet weten "diep ontroerd" te zijn van Arafats streven tot vreedzame coëxistentie met Israël. "God zegene zijn ziel" sprak George W. Bush. De Amerikaanse dominee Jesse Jackson, de oprichter en president van de Rainbow Push Coalition zei tijdens een bijeenkomst: „*wij betreuren het heengaan van de leider en de vader van het Palestijnse volk, Jasser Arafat. Hij heeft veel tijdens zijn leven gepresteerd. Zijn nalatenschap zal voor eeuwig voortleven. Hij heeft een volk gebouwd van een identiteitscrisis tot een staat zoals dat ook gedaan is door George Washington en Mandela. Arafat steeg op van een wortelloos begin zoals Mozes en leidde zijn volk van donker naar licht*" aldus Jackson. De [BBC correspondent Barbara Plett](#) hilde bittere tranen toen de terreurbaas met een door de Franse leider Chirac beschikbaar gestelde helikopter in Ramallah werd opgehaald.

Koningin Beatrix en de toenmalige premier Balkenende stuurden condoleancetelegrammen aan Suha de echtgenote van Arafat en de leider van PLO-terreurbewind in Ramallah. Balkenende noemde Arafat een *'historisch leider, een nationaal symbool en een democratisch gekozen president'*. In maart 2005 liet hij tot veler verbijstering zelfs een krans leggen op het graf van deze megalomane schurk onder wiens bewind honderden onschuldigen de dood zijn ingejaagd. Wat een minachting voor de vele onschuldige Israëlische slachtoffers. Volgens voormalig Oud-minister van Buitenlandse Zaken Hans van den Broek, bekend hedonistisch-narcistisch anti-Israël activist „*heeft Arafat weinig mogelijkheid gekregen om zich positief te manifesteren en is het hem onmogelijk gemaakt nog een rol te spelen in het vredesproces.*” Dit soort figuren blijken over een zeer selectief geheugen te beschikken want Arafat streefde op geen enkele wijze naar vrede maar naar de volledige vernietiging van Israël.

Wat de wereld te zien kreeg was een doodzieke handenkussende man die in een helikopter werd gehesen met een blauwe pyjama aan en een ijsmuts op, omringd door bodyguards, doktoren en anderen. Ze stonden erbij te grijnzen als een stelletje idioten toen Arafat de hand greep van een dokter die niet door hem gekust wilde worden. De voormalige Franse president 'Jakkes' Chirac honoreerde de crimineel door hem met een regeringsvliegtuig uit Amman op te halen om hem in een Frans ziekenhuis te laten behandelen. Chirac noemde hem een man van moed en overtuiging die de strijd voor een Palestijnse staat belichaamde en maakte zelfs een diepe buiging voor hem!

vriend

Chirac met zijn grote

Nog maar net in Parijs gearriveerd stond zijn 'liefhebbende vrouw' Suha, die al drie jaar niet naar hem had omgekeken, aan zijn doodbed met pen en papier te zwaaien om zijn handtekening die haar eigenares zou maken van zijn vermogen van ruim een miljard dollar. Ze schijnt daarin echter niet geslaagd te zijn maar moet zien rond te komen van een schamele jaarlijkse toelage van [22 miljoen dollar](#). Zij was 28 toen ze met de 62-jarige Arafat in het geheim in het huwelijk trad. Suha heeft een christelijke achtergrond, maar bekeerde zich tot de islam toen ze met Arafat trouwde. Ze geniet van de weelde in haar villa op Malta van waaruit ze met regelmaat naar Parijs reist om daar inkopen te doen.

Op [26 december 2012](#) vertelde zij op Dubai TV dat haar man de 2^e intifada beraamde kort na het mislopen van het [Camp David overleg in juli 2000](#). Tijdens een interview met de Turkse krant *Sabah* onthulde zij dat het leven met haar man een "Hel" was. Zij vergeleek zijn woede uitbarstingen als een gang door een mijnenveld voor haar. Op zijn verzoek was zij na haar huwelijk van het christendom overgegaan naar de islam. „Ik hield van hem, maar het huwelijk was een grote fout” Zij zegt meer dan honderdmaal een verzoek te hebben gedaan van hem te scheiden, maar dat werd steeds door hem geweigert.

Arafat met ijsmuts en zijn liefhebbende vrouw Suha

De Franse doktoren hebben hem nog een week kunstmatig in leven gehouden om zijn volgelingen de gelegenheid te bieden zijn begrafenis voor te bereiden. Het leven van deze man heeft in het teken gestaan van [manipulatie, moord, diefstal en corruptie](#).

Onmiddellijk na zijn dood verklaarden woordvoerders van de terreurbewegingen dat Israël hem zou hebben vergiftigd en nam een deel van de internationale media deze berichten over. Maar volgens zijn [persoonlijke arts](#) wezen alle symptomen erop dat hij aan [Aids is gestorven](#). Diverse bronnen citeerden uitspraken van medische experts die eveneens zeiden dat hij aan [Aids is gestorven](#). De radiozender van ABC meldde reeds op 26 oktober 2004 dat Arafat stervende was aan Aids. Ook de CIA zou daarvan volledig op de hoogte zijn.

De terreurbaas stond al jaren bekend om [zijn seksuele voorkeur voor mannen](#) en zelfs jonge jongens, maar dat is zoveel mogelijk uit de publiciteit gehouden. Tijdens een interview begin juli 2007 op Al-Manar het tv-station van de Libanese terreurbeweging Hezbollah, bevestigde [Ahmad Jibril](#) leider van de in Damascus zetelende terreurbeweging voor de Bevrijding van Palestina, dat Arafat inderdaad aan Aids is gestorven. Jibril vertelde dat hij tot deze schokkende ontdekking was gekomen tijdens een gesprek met PLO leider Abu Mazen (Mahmoed Abbas) en zijn staf in Damascus. Ik vroeg hun wat het onderzoek na de dood van Arafat had opgeleverd. Ze waren allemaal stil totdat één van hen zei: „*Om eerlijk te zijn, de Fransen hebben ons het medisch rapport overhandigd en daarin staat dat Arafat aan Aids is overleden*”.

De voormalige Duitse Bondskanselier Gerard Schröder noemde de dood van Arafat “een groot verlies voor het Palestijnse volk”. Colin Powell, voormalig minister van BZ van de Verenigde Staten, noemde Arafat een “belangrijke persoon” in de wereldgeschiedenis en het Vaticaan roemde hem als “een leider die streed voor zijn volk”. De toenmalige Nederlandse minister Ben Bot noemde de bendeleider in een interview voor de televisie: „*een historisch leider die zich eindeloos heeft ingezet voor zijn volk*”. Vriendelijke woorden voor een man die tientallen kinderen van zijn ‘volk’ [de dood heeft ingejaagd](#). Bot was ook bij de rouwplechtigheid in Caïro om Arafat de laatste eer te bewijzen. Hij bevond zich daar in gezelschap van een grote schare aanwezige fans en dictators die de mensenrechten in hun landen op grove wijze met voeten treden. Uit meer dan 50 landen waren ze komen opdraven. [Javier Solana](#), Buitenlandcoördinator van de Europese Unie, de Duitse minister van BZ Joschka Fischer, de Spaanse minister van BZ Miquel Angel Moratinos en de Britse minister Jack Straw.

De Verenigde Naties werd vertegenwoordigd door, hoe kan het ook anders, Terje Roed-Larsen en van de kant van de Wereldraad van Kerken, was Paus Shenouda III, hoofd van Egyptische Koptische orthodoxe Kerk komen opdraven. Ook Robert Mugabe was van de partij, de man die Zimbabwe de afgrond heeft ingeduwd. Gastheer Hosni Moebarak sprak in zijn toespraak over „*de strijd van de Palestijnse president tegen de bezetters van zijn land*.” Nog dezelfde dag vond de uitvaartplechtigheid plaats in Ramallah waar een enorme menigte zich verdrong rond zijn lijkst.

Israël hater Terje Roed-Larsen hier bij zijn grote vriend

Het PLO-bewind heeft op 11-11-2007, met veel vertoon een massief mausoleum voor hem opgericht in Ramallah. Het monument werd geopend door Arafats voormalige terreurvriendje en Holocaust ontkenner Abu Mazen. Het mausoleum meet elf bij elf meter en is zo gemaakt dat het gemakkelijk verplaatst kan worden. Volgens Mazen is het graf in Ramallah slechts tijdelijk omdat ze Arafat in de toekomst willen herbegraven op Israëls meest heilige grond de Tempelberg wanneer het oostelijk deel van Jeruzalem door de internationale

gemeenschap aan de landrovers in Ramallah wordt toegewezen. Reeds in augustus 2003 kwamen de eerste meldingen dat Arafat onderhandelde met de Arabische familie Budeiri uit het oostelijk deel van Jeruzalem om hem een stuk grond te verkopen op de Tempelberg. De bloeddorstige Egyptenaar wilde zich ten koste van alles een graf op de Tempelberg verwerven, om daar na een eventuele *martelaarsdood* bijgezet te worden. Abu Mazen kondigde op 10 november 2014 aan de schrijn van Arafat zo spoedig mogelijk van **Ramallah naar Jeruzalem**, de 'hoofdstad van Palestina', te willen verplaatsen.

De "Moslim Liberation Party", een kleine moslimgroep met een sterke vertegenwoordiging op de Tempelberg bleek een felle tegenstander van zijn verzoek: „*Wij waarschuwen deze duivelse goddeloze ongelovige, die is getrouwd met een christelijke ongelovige, tegen zijn overweging de heilige Aksa moskee te ontwijden*”. Dat stond in een circulaire die door deze beweging is verspreid en die bovendien meldt dat begraven worden op het plein slechts is voorbehouden aan vrome moslims een eis waaraan Arafat volgens hen beslist niet voldoet. Arafats bedoelingen waren duidelijk: „*hij wilde als de grote leider van 'zijn volk' een ereplaats op het Tempelplein*” De man in wiens opdracht meer Joden zijn vermoord dan wie dan ook sinds Hitler, en die eveneens talloze slachtoffers heeft gemaakt onder zijn eigen Arabische bevolking, zag het begraven worden op het Joodse heiligdom als een middel om de Arabische claim op deze plaats extra gewicht mee te geven. Ze hadden hem netjes moeten begraven waar hij geboren is, in Caïro.

Ze konden hem niet helpen in zijn eigen rijk waar slechts is gewerkt aan dood en vernietiging en waar als volkssport nummer 1 kinderen worden gehersenspoeld om zelfmoordenaar te worden en zich op te blazen tussen onschuldige Israëlische burgers.

Wat na de dood van Arafat in herinnering is gebleven zijn de vele foto's en tv-beelden van de terreurbaas samen met breedlachende, handenschuddende, kussende en knuffelende Europese gasten. De Franse regering maakte zich schuldig aan het vervalsen van Arafats overlijdensakte door een "politiek" overlijdenscertificaat van hem af te geven met daarop Jeruzalem als de stad van zijn geboorte. Maar Arafat is op 4 augustus 1929 geboren en getogen in Cairo Egypte. Zijn werkelijke naam is "Abd al Rachman abd al-Rauf Arafat al-Koed Al Hoesseini".

Suha geeft opdracht de dood van Arafat nader te onderzoeken

Op 3 juli 2012 kwam de zender [al-Jazeera](#), eigendom en propaganda arm van het bewind in Qatar, plotseling met het bericht dat onderzoek van een gerenommeerd Zwitsers instituut zou hebben uitgewezen dat Arafat overleden zou zijn door vergiftiging met polonium. Het instituut zou voorwerpen van Arafat hebben onderzocht waaronder zijn tandenborstel en zijn in de vorm van Israël gevouwen sjaal, de keffiyeh. De directeur van het Radiofysisch Instituut van het academisch ziekenhuis van Lausanne, meldde dat er een onverklaarbare hoeveelheid [polonium-210](#) op de onderzochte voorwerpen was aangetroffen. "Het polonium zou in het lichaam van Arafat hebben gezeten en via bloed, zweet, speeksel en urine op de voorwerpen terecht zijn gekomen". Volgens Al-Jazeera was Arafat in goede gezondheid tot hij op 12 oktober 2004 plotseling ziek werd. Feit is echter dat hij al maanden last had van ernstige diarree, gewichtsverlies en braakneigingen.

De Jeruzalem Post citeerde op 5 juli 2013 een uitspraak van [Dr. Ely Karmon](#), een specialist in chemische, biologische, radiologische en nuclear terrorisme, dat de concentraties polonium die op Arafats kleding e.d zijn aangetroffen, daar lang na zijn dood op moeten zijn aangebracht. Polonium blijft namelijk maar [138 dagen actief](#) en is daarna uitgewerkt. Sporen zijn er dus absoluut niet meer te vinden. Polonium 210 na 8 jaar vast te stellen is als fluisteren in een voetbalstadion tijdens een doelpunt van de thuisploeg, en dan geloven dat men dat gefluister op 100 kilometer afstand in een drukke winkelstraat kan horen. Volgens een Franse stralingsgeneeskundige is het 'absoluut onmogelijk' dat Arafat werd vergiftigd met polonium; dat zou geen arts over het hoofd gezien hebben. De voormalige PLO minister van Buitenlandse Zaken [Nabil Sha'ath](#), zei dat alle testen uitwezen hebben dat Arafat niet was vergiftigd. Ook Arafats neef Nasser al-Kidwa deelde deze mening. Andere bronnen melden dat Arafat was overleden na een mislukte bloedtransfusie, uitgevoerd omdat hij [vergevoerde leukemie](#) zou hebben.

Dat Al-Jazeera zich met de zaak heeft ingelaten is niet zo raar want deze zender staat al jaren bekend om haar anti-Israëliëse standpunten. Het is de meest uitgesproken stem van de Moslim Broederschap en het leidende propaganda kanaal voor terreurorganisaties wereldwijd. De zender is in die zin dan ook geen nieuwszender, maar veelal een propaganda arm van het koningshuis in Qatar. Zo mag de terreurbeweging Al Qaeda zich regelmatig verheugen in belangstelling van Al Jazeera evenals in het verleden Osama bin Laden, [Ayman al-Zawahiri](#), en de Amerikaanse verrader [Adam Gadahn](#). Ook de terreurbeweging Hamas en de “Bende van Ramallah” krijgen volop aandacht. Bijzonder is dat ze soms aanslagen melden voordat ze zijn gepleegd en ter plaatse zijn op het moment dat de bommen exploderen zodat ze uit elkaar gereten lichamen aan het grote publiek kunnen tonen. Al Jazeera bereikt wereldwijd 250 miljoen huishoudens in 130 landen. Volgens Al-Jazeera was Arafat in goede gezondheid tot hij op 12 oktober 2004 plotseling ziek werd. Feit is echter dat hij al maanden last had van ernstige diarree, gewichtsverlies en braakneigingen.

Het lichaam van de terreurbaas wordt hier gedragen door leden van de Franse Republikeinse Garde op 11 november 2004 op het militaire vliegveld Villacoublay.

Naar aanleiding van de onderzoeksresultaten van het Radiofysisch Instituut van het academisch ziekenhuis van Lausanne, en de melding daarover door Al Jazeera, hebben forensische experts op 27 november 2012 op verzoek van Arafats vrouw Suha monsters van het lichaam van Arafat genomen. Daarvoor moest het graf in Ramallah worden geopend. Dit onderzoek door Zwitserse, Franse en Russische experts moest uitwijzen waaraan hij is overleden.

Uitslagen forensische experts

Het eerste rapport kwam van de [Zwitserse onderzoekers](#). [Al Jazeera](#) meldde dat de onderzoekers hoge concentraties van de dodelijke stof polonium-210 in Arafats ribben en bekken hebben aangetroffen. In het rapport wordt niet gezegd dat Arafat opzettelijk is vergiftigd of hoe dat zou zijn gebeurd. Suha kwam ogenblikkelijk met de reactie dat dit rapport duidelijk heeft gemaakt dat hij door Israël is vergiftigd en sprak in Parijs van de ‘misdad van de eeuw’. Ook PLO-functionaris Wasel Abu Yousef zei het nu zeker te weten dat de grote voorganger is omgebracht door Israël. Arafats neef Nasser Kudwa eiste, dat Israël rekenschap wordt gevraagd voor zijn dood. In een uitzending van de officiële PLO-tv zei PLO-minister [Mahmoud Al-Habbash](#) van religieuze zaken: “De Joden hebben hem vergiftigd, hebben hem [vermoord](#)” net als ze de profeet Mohammed hebben vermoord. Arafat is als een martelaar gestorven, dat is zeker”. De Arafatmoord door Israël is echter niets anders dan een mythe en simpelweg gebaseerd is op leugens gevoed door boosaardige intenties. De Zwitserse onderzoeksresultaten zijn internationaal zeer omstreden. Hun onderzoek werd betaald door Arafat's weduwe en het PLO-bewind. Yigal Palmor, woordvoerder van het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken, noemde het onderzoek 'meer soap-opera dan wetenschap.'

In tegenstelling tot de bevindingen van de Zwitsers, zegt het Russisch wetenschappelijk team dat er **geen polonium** in Arafats lichaam is aangetroffen en zeggen dat hij een natuurlijke dood is gestorven. Onderzoeker Vladimir Oezga van het Russische staatsinstituut voor biologie en geneeskunde zegt dat Arafat dus in geen geval door polonium kan zijn vergiftigd. Ook de Franse forensische wetenschappers hebben geen aanwijzingen gevonden dat Arafat is [vergiftigd](#). Wel zeggen zij [radioactief radongas](#) in het graf van Arafat te hebben gevonden. Maar het is bekend, dat dit gas uit de aardbodem omhoog komt, en in lage concentraties in grondwater en kruipruimten voorkomt. Ook is opgemerkt, dat Arafat een aantal typische kenmerken van poloniumvergiftiging juist niet vertoonde, zoals haaruitval. Iedereen kan op de foto's van destijds zien dat Arafat tijdens zijn ziekenhuisopname juist een behoorlijke baardgroei had.

Inderdaad, een behoorlijke baardgroei

Suha is niet tevreden met de uitslagen uit Rusland en Frankrijk en liet via haar advocaat weten dat ze om een contra-expertise van het Franse onderzoek gaat vragen. Ze is ervan overtuigd dat de uitslag daarvan hetzelfde zal zijn als die van het Zwitserse onderzoek. PLO-leider Abu Mazen (Mahmoud Abbas) heeft zelfs de hulp van de 22 leden tellende Arabische Liga ingeroepen om een “internationaal onderzoekscomité op te richten om de waarheid omtrent de dood van Arafat aan het licht te brengen.” Mazen richtte zich in november 2013 zelfs tot de VN om een onderzoek naar de dood van Arafat op te starten. Maar liefst 100 dienaren van Mazen zijn in

Ramallah aan de slag om de schuld van Israël voor de dood van Arafat te 'bewijzen.' Dat zijn allemaal mensen die betaald wordt door westerse donoren. Wordt vervolgt!

Jasser Arafat leidde bijna veertig jaar zijn moordenaarsbendes in plaats van een staat op te bouwen. Hij terroriseerde Israëlische burgers onder elf premiers, van Esjkol tot Sjaron. De terreur hielp en de hulp van de buitenwereld, hielpen hem aan een grote machtsbasis. Gekleed in een legeruniform, met een pistool binnen handbereik, imponeerde hij de wereldleiders. Zijn boodschap in de Arabischtalige media kenmerkte zich door het verheerlijken van geweld. Uiteindelijk zal Arafat de geschiedenis ingaan de architect van het moderne terrorisme, de man met het bloed aan zijn handen van tienduizenden slachtoffers. De man die massamoord gebruikte om zijn politieke doelen te bereiken. De man die dit allemaal van de wereldleiders mocht doen en daarvoor nog rijkelijk beloond werd ook. In een normale wereld zou hij voor al zijn misdaden zijn veroordeeld, zou de voormalige Franse president niet aan het bed van dit monster hebben gestaan. In een normale wereld zou Bush niet hebben gezegd, "God bless his soul". Men kan een complete encyclopedie vullen om als zijn misdaden op te tekenen. Het is onbegrijpelijk dat deze misdadiger nooit voor het Internationaal Strafhof in Den Haag is gedaagd. Zijn Israëlische en [Libanese slachtoffers](#) zijn door de wereld in de steek gelaten, vergeten, men wil er niet meer aan herinnerd worden, aan al die dode kinderen, het opblazen van vliegtuigen, de moordpartijen in pizzeria's, in bussen op scholen op vliegvelden en al die levens die hij heeft verwoest, ook onder zijn onderdanen.

Sinds Israël land heeft weggegeven dat God voor eeuwig aan hen heeft beloofd, heeft de bevolking van Israël geen rust meer gehad. Iedere keer dat Israël rekening met de "Bende van Ramallah" hield, verslechterde de situatie. Zelfs de Verenigde Staten, is aan de kant van de vijand gaan staan. Toen de Joodse bewoners door hun eigen regering uit [Gaza werden verwijderd](#), voorspelden religieuze Joden dat daar een geestelijk conflict op zou volgen. Het concept *land-voor-vrede* gaat niet alleen lijnrecht in tegen Gods wil, maar heeft op geen enkele manier gewerkt. Er zijn steeds meer geluiden in Israël te horen die vinden dat Israël in de eerste plaats God moet gehoorzamen en een Bijbelse weg moet bewandelen. Volgens diverse Israëlische rabbijnen moet Israël de Almachtige boven alles gehoorzaam zijn. God is Israëls geheime wapen.

Tijdens de herdenking van Arafats dood op 12 november 2014, beschuldigde Suha Arafat Hamas van het plegen van "genocide" in Gaza, en beschuldigde zij de terreurgroep ervan Gaza te islamiseren en de bewoners te gijzelen en sprak van het plegen van genocide op de bevolking. (Ironisch genoeg beschuldigde de huidige PLO-terreurleider Abu Mazen, Israël van het plegen van genocide in Gaza, in een opruiende toespraak tot de Algemene Vergadering van de VN in september 2014.)Tijdens een media-interview riep Suha de 'Palestijnen' op om de onderhandelingen met Israël te hervatten en het geweld af te zweren. Een generatie groeit op met geweld, zonder opleiding, zonder hoop tenzij emigratie", zei ze. Zij riep verder op tot hervatting van de vredesgesprekken met Israël omdat de gewapende strijd alleen maar ellende veroorzaakt. "Ik hoop dat Hamas dat eindelijk zal begrijpen en zal gaan werken aan vredesonderhandelingen", voegde ze eraan toe. (Times of Israel)

Een Franse rechtbank heeft op vrijdag 24 juni 2016 [geweigerd om](#) het onderzoek te heropenen naar de dood van Arafat temidden van verdachtmakingen [dat hij was vergiftigd](#), zeggende dat er geen wettige grond bestaat voor een eventuele moordzaak. De Palestijnen beschuldigen tot op vandaag [Israël van moord op Arafat](#). Uit het antwoord op een vraag om uitleg van de Belgische fysicadeskundige dr. Rudi Roth aan professor François Bochud, directeur van het onderzoekscentrum van het Universitair Ziekenhuis in Lausanne (CHUV) blijkt dat de [conclusies van het rapport](#) omtrent de vermeende poloniumvergiftiging van Arafat niets om het lijf hebben. Het kantoor van de procureur-generaal in Versailles zei op 18 juni 2016 dat het Hof van Beroep de beslissing heeft bekrachtigd van rechters die de zaak onderzochten en hadden afgewezen, zeggende dat er geen bewijs is dat Arafat werd vermoord. De drie rechters waren ondubbelzinnig en [unaniem in hun besluit](#). De drie Franse rechters die de dood van Arafat hebben onderzocht, hebben het onderzoek gesloten vanwege het gebrek aan bewijs dat de terreurbaas met polonium-210 zou zijn vermoord.

Nu de leiders in Ramallah de beschuldiging dat Arafat door Israël is vergiftigd niet langer geloofwaardig kunnen maken, komen ze met een andere dader. In dit geval is het volgens Mahmoud Abbas zijn grote rivaal [Mohammed Dahlan](#). In een intern document van de Palestijnse Autoriteit naar aanleiding van een onderzoek

over de dood van Arafat in 2004, staat dat Mohammed Dahlan verantwoordelijk is voor zijn dood. Arafats medicijnen zouden tijdens een behandeling in een ziekenhuis in Parijs, verwisseld door een dodelijke drug. Abbas maakte gelijk van de gelegenheid gebruik om Dahlan ervan te beschuldigen dat Gaza in handen van Hamas is gevallen.

Yasser Arafat heeft zijn eigen museum

Precies twaalf jaar na zijn dood is ter ere van de [Palestijnse terreurleider Yasser Arafat](#) een museum geopend in Ramallah. Het inrichten van het gedenkmoment kostte omgerekend 6,5 miljoen euro. Het museum laat volgens de Palestijnse leiders zien hoe 'bescheiden' Arafats persoonlijke leven was en hoe 'klein en sober' de verblijven waarin hij leefde. Ook zijn 'weinig bezittingen' zijn eveneens te zien. De waarheid is dat de terreurbaas behoorde tot de meest succesvolle dieven aller tijden. Zijn leus was: "*Iemand die niet over het geld beschikt, beschikt niet over de macht*". De Israëlische inlichtingendienst heeft het eigen vermogen van Arafat op 1.3 miljard dollar [geschat](#). Arafat was het hoofd van een corrupte klik dieven en profiteurs die zichzelf miljonair hebben gemaakt van de financiële buitenlandse hulp die bestemd was voor het volk. Alleen al tussen 1993 en 2000 hebben Japan, Amerika en Europa, zes miljard dollar aan hem overgemaakt voor het welzijn van 'zijn volk'. Schaamteloos hebben ze daar honderden miljoenen van gestolen. Het Internationale Monetaire Fonds (IMF) stelde aan de hand van de PLO-boekhouding vast dat Arafat tenminste [900 miljoen dollar](#) uit publieke fondsen heeft overgeheveld naar rekeningen die hij zelf controleerde.

Voor het overige toont het museum 'honderd jaar Palestijnse geschiedenis' door Palestijnen vaak 'de Nakba' genoemd: de catastrofe. Merkwaardig want hiermee duiden zij normaal gesproken de periode aan van na het ontstaan van Israël in 1948. Dat is tot nu toe 68 jaar en geen 100. Bovendien bestaat de Palestijnse geschiedenis [pas sinds 1964](#). Tijdens de eerste Arabische topconferentie in Alexandrië in 1964- toen de Bijbelse gebieden Samaria en Judea nog onder Jordaanse bezetting vielen- werd besloten tot de oprichting van de [PLO](#) (Palestinian Liberation Organization). In dat jaar duikt ook voor het eerst de term 'het Palestijnse volk' op. Het is niets anders dan een gecreëerde entiteit. Het museum staat op een steenworp afstand van de plaats waar de voormalige terreurleider begraven ligt. Arafat [stierf op 11 november 2004](#), op 75-jarige leeftijd waarschijnlijk tengevolge van aids. Op de tweede verdieping is een serie foto's van de aartsterrorist te zien waaronder de afbeelding waarop hij in 1974 de VN toespraak met zijn zonnebril op.

Op 17 november 1974 kreeg Arafat de gelegenheid [de Algemene Vergadering van de VN toe te spreken](#). Gestoken in uniform beklom hij het spreekgestoelte en betitelde hij Israël als een imperialistisch, racistisch en kolonialistisch land. In zijn hand hield hij een takje van een olijfboom, en zei dreigend: „*Laat deze olijftak van de vrede niet uit mijn hand vallen.*” Toen hij zijn anderhalf uur durende geraaskal had beëindigd kreeg hij een daverende ovatie van de aanwezigen en oogstte hij groot diplomatiek succes in zijn streven de wereldopinie aan zijn zijde te krijgen.

Yasser Arafat voor de VN

Hij beloofde de wereld af te zien van het gebruik van geweld en langs de weg van vreedzame middelen te komen tot een oplossing van de geschillen met Israël. Maar de wereldburgers wiens geest niet door deze plechtige beloften was versluierd, zagen al spoedig dat hij bezig was met het opbouwen van legerkampen in Zuid Libanon om van daaruit het noorden van Israël met Katoesjaraketten te beschieten en terreuracties te ondernemen. Gedurende Arafats aanwezigheid in Libanon liet hij naar schatting 4000 Katoesjaraketten op doelen in het noorden van Israël afvuren waarbij veel slachtoffers te betreuren waren en de plaats Kiryat-Shmona zwaar werd getroffen.

Ook is zijn in 1994 gewonnen Nobelprijs voor de Vrede te bewonderen. Dat het Nobel Comité de [massamoordenaar](#) Arafat deze prijs toekende was niets anders dan een vlag van volledige verstandsverbijstering. Direct na de ondertekening van de Oslo-akkoorden luide Arafat een periode in van georkestreerd geweld en dood en verderf. Slechts enkele uren na het handen schudden voor het Witte Huis, zond de Jordaanse tv een boodschap uit in het Arabisch waarin Arafat de zojuist ondertekende overeenkomst, de eerste stap noemde op weg tot vernietiging van de staat Israël. „*Ik heb met het ondertekenen van de Oslo-akkoorden de eerste spijker aan de*

Zionistische doodskist getimmerd.” Ook is zijn hoofdkwartier de Muqata, te zien waar Arafat min of meer werd gegijzeld door Israëlische tanks omdat Israël hem terecht ervan beschuldigde achter de [2^e intifada](#) in 2000 te zitten. Arafat was de terreurleider van de PLO, die de totale vernietiging van Israël nastreefde. Ondanks zijn ondertekening van de Oslo-akkoorden heeft hij de terreur nooit opgegeven om zijn doel te bereiken. Arafat was verantwoordelijk voor de [moordpartijen](#) op honderden onschuldige Israëlische burgers. Hij was de man die de zelfmoordterroristen naar Israël stuurde om zich onder meer op te blazen in bussen, restaurants en pizzeria's.

De Voormalige Egyptische ambassadeur in de door de “Bende van Ramallah” beste Bijbelse gebieden en Jemen, [Ashraf Abd Al-Wahhab 'Aql](#) zei in een interview op 11 november 2019 op de Palestijnse televisie dat Israël Arafat zou hebben vermoord en dat het wereldwijde zionisme methodisch werkt om zijn politieke, ideologische en economische doelen te bereiken door politici te beïnvloeden, de wereldmedia te beheersen, en geld beheren en bankieren. Het zijn de bekende antisemitische fakeberichten die het altijd goed doen in een groot deel van de Arabische wereld maar ook bij de wereldwijde linkse anti-Israël klik.

Bezoekers Arafats graf

Is het niet verbijsterend dat mensen die zeggen democratische waarden na te streven niet aarzelen om de man te eren die zich schuldig heeft gemaakt aan [massamoorden](#). De schurk die wandelende zelfmoordbommen op pad stuurde om onschuldige Israëlische burgers te vermoorden en de daders vervolgens rijkelijk beloonde voor hun gruwelijke daden. Wie zijn toch die leiders die kennelijk nog met weemoed terugdenken aan deze massamoordenaar en hem vereren door [kransen op zijn graf in Ramallah te leggen](#). Een van de eersten was Britse Labour-minister Jack Straw in 2004. De voormalige Amerikaanse president Jimmy Carter, [een beruchte man voor het wegstijgen van Palestijnse Arabische misdaden](#), bezocht het graf in 2008. In 2013 was het de voormalige Franse president François Hollande en in 2017 de Duitse president Frank-Walter Steinmeier die het graf bezocht om er een krans te leggen. Anderen waren de eerste Servische eerste vice-premier en minister van Buitenlandse Zaken Ivica Dacic, Xavier Bettel L premier van Luxemburg, Miquel Moratinos, de Spaanse minister van Buitenlandse zaken, de Indiase premier Narendra Modi, Russische president Vladimir Poetin en zijn minister van Buitenlandse Zaken Sergey Lavrov, de voormalige Braziliaanse president, Luiz Inácio Lula da Silva en Saoedische prins Al Waleed Bin Talal, de voormalige VN-secretarissen Ban Ki Moon en Kofi Annan en de huidige baas Antonio Guterres.

Ook de voormalige Nederlandse premier Balkenende was zo gecharmeerd van de schurk Arafat dat hij een krans ging leggen op diens graf in Ramallah.

Balkenende op bezoek bij het ‘Palestijnse’ terreurbewind

Balkenende sprak tijdens zijn bezoek aan Israël, ferme taal tegen Israëls premier Ariel Sharon over het PLO-terrorisme. Hij wees op het gevaar van bepaalde islamitische groepen en zegde Israëls strijd tegen het terrorisme steun toe. Maar op bezoek in Ramallah bood hij het PLO-bewind van Mahmoud Abbas (Abu Mazen) alle hulp en liet hij tot veler verbijstering een krans leggen op het graf van de megalomane schurk Arafat onder wiens bewind honderden onschuldigen de dood zijn ingegaagd.

Wat een minachting voor de vele onschuldige Israëlische slachtoffers. De ‘christelijke’ Balkenende was groot voorstander van een PLO-staat in Israëls aloude thuisland. Daarmee volledig voorbijgaand aan Gods Woord dat stelt dat Samaria en Judea een onlosmakelijk onderdeel vormen van het Heilige Land. Met trots en zelfvoldaanheid stond Balkenende op het grote wereldtoneel en speelde het walgelijke spel van de wereldleiders mee die Gods Woord verachten en die Zijn land willen verdelen. Naar buiten toe hield hij een beeld van Godsvrucht op, maar daarnaast loochende hij de macht ervan door mee te helpen Israëls recht op haar aloude thuisland te verkwanzelen. Wat is het verschil tussen een ‘religieuze christen’ en een ‘naam christen’? **“De eerste gelooft in God, de tweede doet net alsof!”**

Herb Keinon schreef in de Jeruzalem Post van 26-11-2004: „Wanneer je een krans gaat leggen op iemands graf, dan identificeer je je met datgene waarin de persoon heeft geloofd”. En dat is precies wat dit soort figuren doen.

Bovendien toont men met een dergelijke actie totaal geen respect voor de talloze slachtoffers die hij heeft gemaakt. Wat een choquerende ervaring voor hen die Gods volk liefhebben. Wat een schaamteloze brutaliteit van Balkenende om namens het Nederlandse volk een krans te laten leggen op het graf van de man onder wiens bewind duizenden onschuldigen de dood zijn ingejaagd. Ook de toenmalige Britse premier Tony Blair stond aan zijn graf en boog als een knipmes als teken van respect. Alle waarheid rond Israël wordt door dit soort figuren getransformeerd tot een gore leugen.

Het is misschien een goed idee om een fotogalerij op het web te plaatsen van alle bezoekers van het graf. Het zou kunnen worden genoemd: "Eerbetoon aan de Palestijnse moordenaar."

Terug naar: [Inhoud](#)